

Tale til samråd

(Det talte ord gælder)

Der er stillet to spørgsmål om to forskellige emner. Jeg vil besvare dem hver for sig her i den indledende tale.

- Det første handler om, hvilke initiativer jeg vil iværksætte for at sikre, at plejefamilier får den nødvendige uddannelse, således at de kan varetage deres opgave på en menneskeligt og fagligt tilfredsstillende måde.
- Det andet spørgsmål går på, hvordan jeg vil sikre, at alle de ressourcer, som bruges i forbindelse med anbringelser på opholdssteder, kommer de anbragte personer til gode.

[Spørgsmål D: Plejefamiliers uddannelse]

Det er helt afgørende, at plejefamilier får den nødvendige støtte til at rumme og forstå de børn, de har anbragt hos sig, og børnenes vanskeligheder. Ellers risikerer vi, at plejefamilierne arbejder i blinde, og det er ikke til barnets bedste.

Alle plejefamilier har efter loven ret og pligt til efteruddannelse og supervision. Og kommunerne skal selvfølgelig overholde loven. Kommunerne er i øvrigt blevet kompenseret krone for krone for udgifterne, så økonomien kan ikke bruges som undskyldning for, at plejefamilierne ikke bliver ordentligt opkvalificeret.

Derfor glæder jeg mig også over, at KL har taget initiativ til at præcisere kommunernes forpligtelser vedrørende efteruddannelse og supervision i et brev til landets borgmestre.

Men der er efterhånden en hel del undersøgelser og lignende, der peger på, at vi langt fra er i mål med at få omsat de gode intentioner bag Barnets Reform til virkelighed. Derfor er der behov for, at vi går nye veje og samarbejder om nye løsninger. Hverken staten eller kommunerne kan løse opgaven alene. Vi er nødt til at finde på en ny måde at samarbejde om, hvordan vi får omsat de politiske mål til praksis i kommunerne.

Jeg har derfor taget initiativ til sammen med KL at indgå i et strategisk partnerskab om, hvordan vi sikrer, at de politiske mål og visioner faktisk også bliver til virkelighed for de udsatte børn og deres familier. Partnerskabet tager afsæt i, at vi er nødt til at vide, om de mål, vi sætter os, når vi laver lovgivning, faktisk også nås i praksis. Og det handler også om, at vi bliver bedre til at hjælpe kommunerne med at finde frem til, hvilke indsatser og organiseringsformer der virker bedst. Vi skal vide,

om dét, vi gør, rent faktisk virker og hjælper børnene og voksne på det sociale område.

Som et af de første skridt i partnerskabet skal vi have fulgt op på implementeringen af Barnets Reform, så vi sikrer, at kommunerne faktisk også er i gang med den ændring af indsatsen over for de udsatte børn, som reformen ligger op til. Derfor går vi inden for kort tid i gang med at tilvejebringe det nødvendige datagrundlag for at kunne vurdere, om dette er tilfældet, så vi kan følge op i forhold til kommunerne på de områder, hvor målene ikke er nået. I den forbindelse vil vi også sikre, at kommunerne giver alle plejefamilier den lovpligtige efteruddannelse og supervision.

[Spørgsmål E: Tilsyn]

Det sidste spørgsmål går på, hvilke initiativer jeg vil tage for at sikre, at de ressourcer, som bruges på anbringelser på opholdssteder, kommer de anbragte børn til gode.

Allerede i dag har vi regler, der burde sikre det.

Kommunerne skal som lovgivningen er i dag se på de private opholdssteders samlede økonomi, når stedet godkendes af den kommune, hvor tilbuddet ligger. Og efterfølgende skal den stedlige kommune løbende føre tilsyn med stedets drift og økonomi. Samtidig har den anbringende kommune ansvar for at føre tilsyn med det anbragte barn og derigennem sikre, at barnet får en indsats og hjælp, som svarer til det, den anbringende kommune betaler for, og som skal imødekomme barnets behov.

Alligevel er det tydeligt, at tilsynet ikke fungerer tilstrækkeligt. Og derfor er styrkelsen af tilsynet det allerførste, vi har kastet os over i det partnerskab med KL, som jeg omtalte lige før.

Jeg har sammen med KL besluttet, at vi nu vil henvende os til samtlige kommuner og opfordre dem til hurtigst muligt at lave et eftersyn af den måde, de varetager deres tilsynsopgave på.

Samtidig vil KL bede kommunerne om at styrke deres tilsynsarbejde ved, at flere kommuner går sammen i klynger, der udfører tilsynet i praksis. Derved får vi skabt langt bedre mulighed for professionalitet, kvalitet og ensartethed i tilsynet.

Der er allerede igangsat flere undersøgelser af tilsynsområdet. Ankestyrelsen er blandt andet ved at se på, hvordan kommunerne konkret udfører tilsynet i praksis. Og Børnerådet spørger ind til de anbragte børns oplevelse af kommunernes tilsyn i den

undersøgelse, de er ved at foretage om anbragte børns oplevelse af det at være anbragt.

Så undersøgelserne giver altså tilsammen et godt billede af, hvordan tilsynet i dag foregår, og resultaterne af undersøgelserne vil KL og jeg selvfølgelig tage med i den proces, vi nu har sat i gang med at styrke kommunernes tilsyn.

[Afslutning]

Der er helt sikkert udfordringer, når det gælder hjælpen og indsatsen over for udsatte børn og unge. Men de problemer vi ser, er ikke opstået nu og her eller inden for de sidste to måneder. Det er problemer, der skyldes et mangeårigt manglende fokus på resultater. Det kræver en stor og helhjertet indsats at få rettet op på det, og den er jeg er i fuld gang med.